

Scurt istoric

Înființată odată cu Institutul de Construcții, Biblioteca a fost un departament nou, care a pornit și s-a dezvoltat în principal prin forțele proprii ale Institutului.

Primii pași făcuți de Bibliotecă, în perioada 1948-1950 au fost cei de achiziționare a unui număr mare de tratate sovietice și cărți tehnice de specialitate de la Anticariatul General constituindu-se astfel un fond de 1050 volume. În acest fel, Biblioteca a încercat să-și formeze un fond minim de carte pentru a putea raspunde nevoilor studenților și cadrelor didactice din Institut.

Dificultățile de început ale Bibliotecii au fost legate de fondul de carte, care era destul de redus în comparație cu nevoile studenților și ale cadrelor didactice. În anul 1952, Biblioteca deținea 6000 volume.

Preocuparea Bibliotecii pentru dezvoltarea fondului de publicații s-a concretizat în mai multe strategii. Una din aceste strategii a fost cea a schimbului documentar intern și internațional pe care Biblioteca l-a inițiat și susținut de-a lungul anilor, reușind astfel să obțină un număr mare de publicații importante, multe dintre acestea neputând fi achiziționate prin cumpărare cum ar fi tezele de doctorat și rapoartele științifice.

O altă sursă deosebit de importantă a fost cea a donațiilor venite mai ales din partea cadrelor didactice din Institut. Dintre cele mai substanțiale donații amintim doar o parte, pentru ca ne-ar fi aproape imposibil să le enumerăm pe toate. Astfel, ne amintim de donațiile profesorului universitar Mihail Ghermănescu, ale profesorului emerit doctor docent Alexandru Steopoe, ale academicianului profesor doctor inginer Aurel A. Beleş, ale academicianului doctor docent Cristea Mateescu, ale profesorului doctor inginer Nicolae Korcinski, ale profesorului universitar Cezar Cosnița, ale inginerului Emil Prager și ale profesorului I. Sager.

Înființarea Litografiei Institutului la 1 aprilie 1951 a avut un efect benefic, crescând posibilitățile de multiplicare și editare a cursurilor. Trei ani mai târziu, în 1954, Biblioteca dispunea de 86.604 volume repartizate la cinci biblioteci de facultăți și cinci biblioteci de catedre.

Un alt mare pas făcut de Bibliotecă a fost cel al informatizării. Acest pas a început încă din anul 1984, Biblioteca fiind prima din București care a realizat o bază de date computerizată. Serviciul de Bibliografie și Informare Științifică care deja prelucra analitic publicațiile periodice, a început informatizarea acestora. După o perioadă de șase luni, prin colaborarea cu ODCAS, Biblioteca deținea o bază de date foarte bogată, cu circa 30000 de referințe anual, obținute prin sistemul CAER.

Automatizarea și-a continuat cursul și în anul 1993 Biblioteca a început crearea unei noi baze de date în programul CDS-ISIS, program destinat bibliotecilor oferit gratuit de UNESCO care, în anul 2001 a fost înlocuit cu un program destinat bibliotecilor, mult mai performant – TINLIB.

Odată achiziționat programul TINLIB, s-a făcut conversia bazei de date în noul sistem, unul din obiectivele principale fiind și în prezent întregirea bazei de date la care participă întregul colectiv al Bibliotecii.